

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE	Nr. 7689
IEȘIRE	
Zila 06	Luna 12 - 2022

EXPUNERE DE MOTIVE

În România ultimilor ani, urmare a unor investigații jurnalistice, a fost adus în lumina și atenția publică un fenomen care se petrece în lumea judiciară referitoare la dosarele penale având ca obiect infracțiuni sexuale comise împotriva unor victime minore, mai exact modalitatea în care acestea sunt instrumentate și soluționate, fiind relevată o categorie de judecători și procurori care consideră că minore cu vârste de 10 ani, de exemplu, pot *consimți* să întrețină relații intime cu adulți ale căror vârste pot fi de multe ori mai mari decât ale victimelor.

Astfel, fenomenul are în centru calificarea sau recalificarea faptei din infracțiunea de viol în infracțiunea de act sexual cu un minor (de regulă) ori în alte fapte mai puțin grave, argumentul principal al procurorilor de caz și judecătorilor care judecă dosarele trimise în judecată fiind acela că, fie direct, fie indirect a existat un *consimțământ* al minorei, vârsta acesteia și inexistența discernământului nefiind impedimente pentru reținerea existenței „*consimțământului*”.

Dată fiind schimbarea încadrării într-o faptă mai puțin gravă, cu limite ale pedepsei mai mici, devine posibilă individualizarea pedepsei în sensul dispunerii unor alte soluții decât condamnarea la pedeapsa închisorii/amenzii ori achitarea/incetarea procesului penal, mai exact posibilitatea de a dispune *renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere*.

Așadar, printr-o aberantă calificare a unor dispoziții clare ale Codului penal, se ajunge în situația în care persoanele care au săvârșite fapte de o gravitate extremă nu suferă repercusiunile propriilor acțiuni, fiind lăsați în libertate, și lasă victimele minore ale infracțiunilor și familiile acestora într-o stare de nesiguranță, deznădejde și lipsă de încredere în justiția din România, acestea neavând sentimentul că li s-a făcut dreptate.

Toate acestea sunt cauzate de caracterul lent al desfășurării urmăririi penale în cauzele având ca obiect această categorie de infracțiuni (atât în ceea ce privește inacțiunea organelor de urmărire penală, cât și a celorlalte instituții implicate în procesul penal), modalitatea în care organele judiciare încadrează faptele, modalitatea în care pedeapsa este individualizată (existând și posibilitatea de lăsare a libertate a făptuitorului, în lipsa unor mijloace prin care acesta să poată fi efectiv urmărit de autorități atât în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, cât și în vederea evitării contactului acestuia cu victima ori familia victimei), ceea ce justifică o abordare diferită la nivel legislativ a acestor infracțiuni.

Însă, în momentul de față, pe de o parte, unele dintre infracțiunile incriminate la art. 219-223 din Codul penal prevăd ca pedeapsă principală, alternativ cu pedeapsa închisorii, inclusiv pedeapsa cu amenda penală, iar, pe de altă parte, legislația penală prevede posibilitatea individualizării pedepsei prin utilizarea uneia dintre instituțiile juridice prevăzute la art. 80 ș.u., art. 83 ș.u., respectiv art. 91 ș.u. din Codul penal.

Această realitate juridică, din păcate, nu a reușit să descurajeze agresorii de la săvârșirea unor asemenea fapte, ci, din contră, a evidențiat indiferența Statului Român cu privire la valorile sociale apărute prin incriminarea faptelor și cu privire la victimele acestor infracțiuni.

Pasivitatea Statului Român a condus la multiple condamnări ale României de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, o condamnare recentă fiind pronunțată în cererea nr. 1455/2020 (Cauza A.Ö. și H.Ö. împotriva României - *lipsa unei proceduri penale efective — Actul sexual cu un minor — Obligația pozitivă a statului de a o proteja împotriva tratamentelor inumane și degradante*), aceasta fiind „*una dintre cele mai importante (cauze, n.n.) aflate recent pe rolul Curții cu privire la capacitatea statului român de a investiga și pedepsi cazurile de infracțiuni sexuale cu victime minore atunci când nu există urme ale constrângerii fizice*”¹, despre care s-a reafirmat că are carențe grave.

Or, o atare realitate juridică nu poate să fie acceptată, fiind necesar ca Statul Român să intervină și să asigure o legislație penală coerentă și eficientă, ale cărei scopuri de prevenire și pedepsire să fie atinse.

În acest sens, pentru a atinge această finalitate, apreciem că se impune modificarea Codului Penal în sensul eliminării pedepsei amenzii penale din textul de incriminare a unora din infracțiunile la care se face referire, respectiv al eliminării posibilității instanțelor de judecată de a dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei ori suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Din păcate pentru societatea românească, în mult prea multe spețe, persoanele vinovate și condamnate pentru agresiuni și acte sexuale, de corupere sexuală sau de racolare a minorilor în astfel de scopuri, au primit pedepse prea blânde, al căror efect concret a fost, în termeni reali, cel contrar descurajării comiterii de asemenea fapte reprobabile.

În numele inițiatorilor,

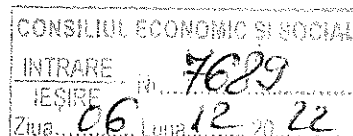
Senator: Claudiu-Richard Târziu

Deputat: George-Nicolae Simion

¹ A se vedea <https://beta.dela0.ro/reforma-stramba-romania-o-noua-condamnare-la-cedo/>.

**Tabel cu susținătorii
Propunerii legislative pentru modificarea și completarea
Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal**

Nr. crt.	Nume, prenume	Semnătura	Grup parlamentar
13.	STOICA CIRIAN-TITI		A.U.R.
14.	VOLDȘTI BORIS		A.U.R.
15.	Gărdineanu Radu		AUR.
16.	Enachi Răzvan		AUR.
17.	MITREA DUMITRIANA		AUR
18.	SORIN MUNCACIU		AUR
19.	FODSA Dănuț Viorel		AUR
20.	Șcripnic Lăduț		AUR
21.	ARINĂ ADRIAN		AUR
22.	SERBAN GIAMINA		AUR
23.	TANASĂ DAN		AUR
24.	COLESA ILIE-ALIN		AUR
25.	AGATRINEI DOBOL		A.U.R.
26.	IVĂNUTA CRISTIAN		AUR
27.	ANDRUSCĂ AUTONIMO		A.U.R.
28.	Radu George		AUR.
29.	BALABĂȘCIUC CĂLIN		AUR
30.	NAGY VASILE		AUR
31.	Său Ștefan		AUR
32.	Lecian Florin Păscaru		AUR
33.	DĂMUREANU RENÉ		AUR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic – Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal, cu modificările și completările ulterioare se modifică și se completează după cum urmează:

1. La art. 80, alin. (2), după lit. d) se introduce o nouă literă, lit. e), care va avea următorul cuprins:

„d) infracțiunea este una dintre cele prevăzute la art. 219-223 din Cod, iar victima infracțiunii este minor.”

2. La art. 83, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este de 7 ani sau mai mare, dacă infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicierea aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților sau dacă infracțiunea este una dintre cele prevăzute la art. 219-223 din Cod, iar victima infracțiunii este minor.”

3. La art. 91, alin. (3), după lit. c) se introduce o nouă literă, lit. d), care va avea următorul cuprins:

„d) infracțiunea este una dintre cele prevăzute la art. 219-223 din Cod, iar victima infracțiunii este minor.”

4. La art. 221, alin. (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.”

5. Art. 222 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 222 Racolarea minorilor în scopuri sexuale**

(1) Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 220 sau art. 374, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 221, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României.

Președintele Camerei Deputaților

Președintele Senatului